

Có hàng trăm chú mannikins nhỏ màu nâu chơi đùa trên nền lá đầy phủ kín mặt đất. Chúng cao chừng 2 tới 3 tấc, màu sắc thay đổi từ xanh xám của thân cây du sang nâu đậm của lá chết. Liên lạc với chúng làm con người chìm đắm vào một bầu không khí rất đổi lạ lùng. Chúng có gương mặt của ông lão rất già đi cùng với tâm trí trẻ thơ và sự nhậy nhót, phá phách của những bé trai. Mannikin mặc áo choàng với quần tới đầu gối có dây đeo, làm bằng chất liệu giống như vỏ cây du màu nâu; chúng có bàn chân nhọn ở đầu và vài kẻ mang đôi ủng bé tí. Nét mới lạ trong quần áo của chúng đối với tôi là nón, nó giống như nón trùm đầu xếp lông lẻo thành lớp trên vai, bao trọn đầu chỉ chừa gương mặt và thông xuống đằng sau, tụ lại ở một điểm. Lông mày xám, có râu mép và râu cằm dài để nhọn hay cắt ngang, hay có kẻ để ít nhọn hơn. Vẻ cổ quái của tinh linh lại tăng thêm bởi nét mặt thật nghiêm nghị và sôi nổi chẳng vì một chuyện gì cả. Mới thoát nhìn người ta có thể tưởng chúng là người rất bận rộn nhiều chuyện, nhưng khi nhìn vào phần trí của chúng, ta thấy gần như không có gì cả. Tôi cũng lại có cái cảm giác kỳ lạ là sự lập đi lập lại, như một người liên tục nhắc lại một câu trong đầu..

Có vẻ như chúng 'sống' bên trong cây, đi vào qua những cửa cần thận. Đó thường là những lỗ hổng nhỏ trên thân cây, hay nằm ngang với mặt đất, nhưng không phải cái nào cũng vậy. Có những nhóm sống trên chằng ba, nơi cành dính liền với thân cây. Dù có thể di chuyển một đoạn ngắn trong không, xem ra chúng thích chạy lên thân cây hơn, và chạy dễ dàng y như khi chạy trên mặt đất. Coi bộ chúng không bị ảnh hưởng bởi sức hút của trái đất, vì chúng giữ vị trí ngang song song với mặt đất khi chúng chạy lên chạy xuống, thân hình thẳng góc với thân cây. Tuy hình dạng chúng là một khối chung đồng chất không có lục phủ ngũ tạng, nhìn kỹ vào sự di chuyển của chúng dường như cho thấy có vật gì tương ứng với bắp thịt; điều này thấy rõ nhất khi chúng nhảy, vì chúng thường nhảy những quãng ngắn; chẳng hạn khi còn cách thân cây chừng nửa thước mannikin hay nhảy vọt. Khi phóng như vậy căng chân thấy rõ là cứng lại và thẳng đơ, rồi duỗi ra trong khi lơ lửng và cả hai chân co lại chuẩn bị việc đáp xuống; mặt khác, đáp xuống là việc rất êm, rồi tinh linh tiếp tục đi tới với cùng tốc độ.

Một số những chú nhỏ này đang biểu diễn cho chúng tôi coi, ngay cả người không có thông nhãn trong đám chúng tôi cũng có thể thấy lá bị lay động do chúng làm, dù họ không hề thấy chúng. Dường như chúng đang già, vì cái khác biệt rõ nhất trong bọn là tuổi tác. Mới lúc nãy có một ông cụ già hết sức già, lụm cụm leo lên đôi với vẻ của người tới xem chuyện gì mà chọn rộn nơi đây.

Ông không ngược nhìn lên, cứ cắm cúi mặt sát đất cho tới khi cách chúng tôi hơn một thước, rồi ông bắt gặp chúng tôi; chẳng biết ông cảm nhận được gì nhưng rõ ràng ông choáng váng. Đúng chúng tôi là chuyện hết sức mới lạ trong kinh nghiệm của ông, và thật buồn cười khi thấy vẻ tự cao và hóm hỉnh trẻ con biến mất, nhường chỗ cho sự lạ lùng; ông loạng choạng vài bước đằng sau, mắt trở ra tới nỗi ai hấy sẽ phải hoảng hồn! Nỗi kinh ngạc dần mất đi và ông bước lại gần hơn, rồi đi vòng ra trước mặt thúng tôi hầu thấy rõ chút nữa. Không chắc ông có những cảm xúc nào khác nhưng ông chẳng lộ chút sợ sệt nào; có vẻ như ông biết chúng tôi đang thấp hương và thích mùi hương đó.

Dù tôi không chắc là mình quan sát đúng đắn, tôi thấy không chút nghi ngờ nào là ông chống gậy y như người già chúng ta làm. Bây giờ ông ngồi xuống, xếp đặt cho mình xem xét sự việc kỹ càng. Một chút mưa ào xuống ngăn ngừa cho thấy là ông không bị nó ảnh hưởng tí ti. Ông lại bị ngạc nhiên nữa, vì giờ ông thấy là

bọn chúng tôi có ba người thay vì chỉ có một như ông tưởng lúc đầu. Cô gái ngồi hơi xa xa cho ông cơ hội xem xét thêm; có vẻ như ông không thể liên kết cô với bọn tôi; đối với ông cô là hiện tượng độc lập nằm ngoài kinh nghiệm của ông, chúng tôi đối với ông cũng cho cảm tưởng đó, và cũng ở ngoài tầm hiểu biết của ông. Bây giờ cô đánh diêm thắp một cây hương khác, và ông kinh ngạc quá tới nỗi nhảy bật lên khỏi mặt đất và chạy ra sau, cách chúng tôi thêm một thước nữa. Thật ngộ nghĩnh khi thấy ông bắn lên trong không cách mặt đất chừng một tấc rưỡi mà vẫn ở trong tư thế đang ngồi ! Ông lại mon men tới gần chỗ cũ, dùng tay bò tới.

Ảnh hưởng của hào quang chúng tôi trên ông quả thật thú vị. Thế trí nhỏ bé của ông là một khối mây vô dạng gần như không có màu sắc nào, nhỏ hơn thế phách, bắt đầu sáng lên; nó cho ra một cảm giác dễ chịu trong lòng khiến ông thích lắm; nói khác đi, sự hiện diện của chúng tôi kích thích ông. Ông bắt đầu mất đi cảm xúc của mình cũng như vẻ già nua, tâm thức thay đổi biểu lộ bằng nụ cười ngây thơ dần dần nở trên gương mặt. Giờ ông hóa dạn dĩ hơn và tiến đến cách chúng tôi khoảng hơn hai thước, dường như đặc biệt bị hấp dẫn bởi cô bạn. Sau vài phút, ông mất đi hình dạng già lão và nhảy cẫng lên xuống trước mặt cô như muốn khoe ta đây. Ông quay tròn cây gậy, chốc chốc lại ngưng và chống tay ngang hông, cúi mình hướng về phía cô. Lúc này một chuyện rất lạ xảy tới ông, khi cúi xuống, ông nghiêng người từ hông xuống sâu tới nỗi thân hình song song với mặt đất, và bất thình lình thấy lá với mặt đất nâu, ông quên hẳn chúng tôi; nhìn như vậy chừng nửa phút, khi ngẩng lên thấy lại chúng tôi ông điếng người trở lại ! Lần này mạnh quá ông chịu không nổi, và mannikin vội vàng lui ra một khoảng xa, lùi vào cổ mọc ở ven rừng.

Một nhóm trong bày của ông dần dần biết đến sự hiện diện của chúng tôi, và tụ lại thành vòng bán nguyệt, đứng trong rừng dòm ra quan sát. Vài kẻ ngồi chết sững như trời trồng, vài kẻ khác đi tới đi lui hình như đang phê bình với cả bọn; kẻ khác nữa chạy ra thám hiểm về phía chúng tôi và rút về khi hào quang bọn tôi quá mạnh đối với chúng. Tôi thấy lại ông già khi nãy; ông vẫn còn giữ hình dạng trẻ trung, còn bị kích động và lăm lăm với chính mình; coi bộ ông thấy khó mà đứng yên trên mặt đất, ông cứ bay lên rồi rớt xuống cổ, như thế thân hình không vững, không kiểm soát được nữa.

Với những kẻ khác ảnh hưởng chính mà hình như chúng tôi gây ra là việc làm tắt cả những giác quan của chúng hóa nhạt hơn. Dù việc so sánh không đẹp lắm nhưng ảnh hưởng giống như rượu tác động lên người chưa uống lần nào. Chắc hẳn tác động sẽ mất đi về sau, nhưng nó sẽ để lại dấu vết mãi mãi trên sinh vật, và sẽ đẩy mạnh hơn sự tiến hóa của chúng.

Thực vậy, chỗ mà chúng tôi đang ngồi đã được dùng rất thường cho những buổi quan sát khác và đã được từ điển hóa, chúng tôi hy vọng nó sẽ tạo ra một kết quả tốt lành cho toàn thể sinh hoạt trong bầu ảnh hưởng của nó. Tuy chúng ta là người bình thường theo cái nhìn của nhân loại, chúng ta lại rất đổi lạ thường theo tiêu chuẩn của mannikin, chúng cách xa con người y như ta cách xa những bậc thánh nhân.